

Korduvad küsimused ühise praktika kohta

CP11 Uut liiki kaubamärgid: vorminõuete ja keeldumispõhjuste kontrollimine

Sisukord

1. ÜHINE PRAKTIKA.....	1
1.1 Üldküsimused	1
1.2 Kohaldamisala	1
1.3 Ühise praktika põhimõtted: vorminõuete kontroll	2
1.4 Ühise praktika põhimõtted: absoluutsete keeldumispõhjuste kontroll.....	6
1.5 Ühise praktika põhimõtted: suhteliste keeldumispõhjuste kontroll	7
1.6 Ühises praktikas esitatud näited.....	8
2. METODOLOOGIA.....	9

1. ÜHINE PRAKTIKA

1.1 Üldküsimused

1.1.1 Mis on selle ühise praktika eesmärk?

Enne selle lähenemisprojekti algatamist puudus Euroopa Liidu (ELi) liikmesriikide intellektuaalomandi (IO) ametitel väljakujunenud praktika vorminõuete ja keeldumis- või kehtetuks tunnistamise põhjuste kontrollimiseks uut liiki kaubamärkide, nimelt heli-, liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märkide puhul. Kasutades ära seda asjaolu, loodi ühise praktika dokument, et ennetada kaubamärgidirektiivist märgi graafilise kujutamise nõude eemaldamisest tulenevaid vasturääkivusi, eri tavade tekkimist ja õiguslikku ebakindlust. Ühise praktikaga sätestatakse kokkulepitud põhimõtted ja see toimib IO-ametite, kasutajaühingute, taotlejate, vaidlustajate ning esindajate jaoks teatmematerjalina, mille abil suurendatakse õiguskindlust.

1.1.2 Kas ühises praktikas on arvestatud ELi kohtupraktikaga?

CP11 ühine praktika puudutab uut liiki kaubamärkide vorminõuete ja keeldumise või kehtetuks tunnistamise põhjuste kontrollimist ning nende märkide kujutamist. Selles valdkonnas on tavasid ja kohtupraktikat vähe. Sellegipoolest analüüsiti ja kasutati viidete ning inspiratsioonina dokumendi põhimõtete ja näidete jaoks kogu asjakohast ELi, riikide ning piirkondade kohtupraktikat.

1.2 Kohaldamisala

1.2.1 Millised uued kaubamärgiliigid kuuluvad ühise praktika kohaldamisalasse? Miks?

Ühise praktika kohaldamisalasse kuuluvad uutest kaubamärgiliikidest ainult heli-, liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märgid. Ülejäänud ebatraditsioonilised märgiliigid, nagu asendi-, mustri-, ruumilised jm märgid, ei ole hõlmatud, sest neid ei mõjuta graafilise kujutamise nõude eemaldamine. Õigusreformi tulemusena saab ainult heli-, liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märke kujutada uuel moel, nimelt heli- või videofaili abil.

1.2.2 Kas ühises praktikas on käsitletud seda, kuidas esitatakse ja registreeritakse uut liiki märke Madridi süsteemis?

Ei. Ühise praktika eesmärk on sätestada heli-, liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märkide vorminõuete kontrollimise üldpõhimõtted, aga täpsemad sätted nende kohta riikide õiguses ning nende koostoime Madridi süsteemiga ei kuulu selle dokumendi kohaldamisalasse.

1.2.3 Miks on ühises praktikas käsitletud suhteliste keeldumispõhjuste ekspertiisi, aga kohaldamisalast on välja jäetud märkide segiajamise tõenäosuse hindamine?

Segiajamise tõenäosuse igakülgset hindamist võivad mõjutada paljud tegurid (nagu domineerivad elemendid, tugevnenud või kasutamise käigus omandatud eristusvõime, asjaomase sihtrühma tähelepanelikkus, kooseksisteerimine, turuolukord, kaubamärkide perekond jne), aga ühise praktika eesmärk ei ole määrata kõiki neid tegureid, nende hindamise kriteeriume ega nende omavahelist sõltuvust. Seega piirdub ühise praktika kohaldamisala suhteliste keeldumispõhjuste suhtes märkide segiajamise tõenäosuse põhiaspektidega, nimelt märkide visuaalse, kõlalise ja mõistelise sarnasuse hindamisega.

1.2.4 Miks on ühises praktikas viidatud märgi eristusvõimele ja domineerivatele elementidele, kui need ei kuulu kohaldamisalasse?

Märgi eristusvõime ja domineerivad elemendid ei kuulu ühise praktika kohaldamisalasse ja neile on dokumendis viidatud ainult selleks, et viia läbi märkide reaalne võrdlus. Näiteks on võrdlemisel rõhutatud, et meloodiat peetakse eristusvõimeliseks või vastupidi, et liikumine on omapäratu. Nende terminite kasutamine dokumendis ei tähenda, et ühise praktikaga tahetakse piiritleda või ühtlustada olemasolevaid määratlusi.

1.2.5 Mis liiki kaubamärkidele on ühises praktikas viidatud kui traditsioonilistele kaubamärkidele?

Traditsioonilisteks kaubamärkideks on nimetatud sõnamärke, kujutismärke ja sõnalise osaga kujutismärke.

1.3 Ühise praktika põhimõtted: vorminõuete kontroll

1.3.1 Kas on olemas dokument, kust võiks leida heli-, liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märkide määratlused ning kujutamiskiisiid?

Jah. Liikmesriikide IO-ametite ja EUIPO vahel kokku lepitud uute kaubamärgiliikide määratlused, kujutamiskiisiid ning vastuvõetavad elektroonilised failivormingud on esitatud dokumendis „[Ühisteatis uut liiki kaubamärkide kujutamiskiisiid kohta](#)“.

1.3.2 Millist märki saab esitada helimärgina, kui tugineda uut liiki kaubamärkide kujutamiskiisiides esitatud helimärgi määratlusele?

Vastavalt küsimuses viidatud ühisteatistes esitatud helimärgi määratlusele saab helimärgina esitada märki, mis koosneb üksnes helist või helikombinatsioonist, hoolimata sellest, millised helid seal sisalduvad (näiteks helina esitatud sõnaelemendid, loodushelid, loomade hääled, meloodia jm).

1.3.3 Millised on nõuded graafiliselt kujutatud helimärgi suhtes, et seda loetaks selgeks ja täpseks?

Euroopa Kohtu otsuses C-283/01 (27.11.2003, *Shield Mark*, EU:C:2003:641) märgitakse, et kujutis peab hõlmama kõiki elemente, mida on vaja õiguskaitse sisu selgeks ja täpseks määratlemiseks. Need nõuded on täidetud, kui helimärki on kujutatud taktidesse jaotatud noodijoonestikuga, millel on näidatud eelkõige noodivõti ja kõik meloodia taasesitamiseks vajalikud noodid.

See tähendab, et helimärgi võib esitada noodikirjas, kus meloodia esitamiseks kasutatava(te) pilli(de) ja tempo ehk kiiruse märkimine ei ole kohustuslik.

1.3.4 Kas otsuses C-283/01 sätestatud korrektse noodikirja nõuete loetelu on ammendav või mitte?

Viidatud kohtuotsuses on esitatud nõuete ammendav loetelu. Pärast otsuse analüüsi jõuti kokkuleppele, et seal on viidatud tempole ainult suhtelises mõttes, st meloodia nootide ja pauside proportsionaalse kestvuse mõttes. Otsuses ei nimetata tempot absoluutses mõttes, st meloodia kiiruse tähenduses, mida tavaliselt mõõdetakse löökide kohta minutis, samuti ei nimetata meloodia esitamiseks kasutatud pilli. Seega neid elemente ei saa lugeda kohustuslikuks nõudeks helimärgi selge ja täpse graafilise kujutamise jaoks.

1.3.5 Kui meloodia tempo ehk kiiruse ja pilli(de) märkimine ei ole kohustuslik helimärgi selge ning täpse graafilise kujutamise jaoks, miks peaks taotleja neid üldse märkima?

Meloodia tempo ehk kiiruse ja pilli(de) märkimine ei ole kohustuslik helimärgi selge ning täpse graafilise kujutamise jaoks, aga need on olulised elemendid märkide identsuse määratlemisel prioriteedinõude või suhteliste keeldumispõhjuste menetluses. Täpsemalt öeldes viib nende elementide puudumine helimärgi graafiliselt kujutiselt prioriteedinõudest keeldumiseni, kui märkide failivormingud ei ole identsed. Lisaks võib nende puudumine mõjutada suhteliste keeldumise ja kehtetuks tunnistamise põhjuste hindamist graafiliselt kujutatud helimärgi puhul.

1.3.6 Millist märki saab esitada liikumismärgina, kui tugineda uut liiki kaubamärkide kujutamise ühisteatise esitatud liikumismärgi määratlusele?

Vastavalt küsimuses viidatud ühisteatise esitatud liikumismärgi määratlusele ei ole need üksnes sellised märgid, mis kujutavad liikumist. Liikumismärgiks saab pidada ka märki, mis näitab märgi elementide asukohavahetust (näiteks stoppkaadrite jada), värvi või elementide muutust, mida saab mõista nii, et üks kujutis asendub teisega.

1.3.7 Mis on liikumismärgi kirjelduse eesmärk, kui märki kujutatakse järjestikuste stoppkaadrite jadana?

Graafiliselt kujutatud liikumismärgi puhul ei ole märgi kirjeldus kohustuslik, kuid see võib selgitada liikumise kestust, kordusi ja kiirust ning vajalikke elemente, et märgi liikumisest täpselt aru saada. Neid elemente selgitava kirjelduse puudumine võib tuua kaasa prioriteedinõude tagasilükkamise, kui esitatud taotluste failivormingud ei ole samad. Samuti võib see mõjutada suhteliste keeldumise ja kehtetuks tunnistamise põhjuste hindamist, kui kaubamärkide identsuse hindamine või võrdlus hõlmab graafiliselt kujutatud liikumismärke.

1.3.8 Millist märki saab esitada multimeediamärgina, kui tugineda uut liiki kaubamärkide kujutamise ühisteatise esitatud multimeediamärgi määratlusele?

Vastavalt küsimuses viidatud ühisteatise esitatud multimeediamärgi määratlusele saab multimeediamärgiks liigitada märki, mis koosneb pildi ja heli kombinatsioonist.

1.3.9 Kas audiovisuaalfail, mis kujutab musta või valget ekraani koos heliga, võib olla multimeediamärk?

Jah. Asjaolu, et audiovisuaalfail kujutab musta või valget ekraani koos heliga, ei takista märgi liigitamist multimeediamärgiks. Selline fail täidab uut liiki kaubamärkide kujutamise ühisteatise esitatud multimeediamärgi vorminõudeid, st see on pildi ja heli kombinatsioon. Sellegipoolest tuleb meeles pidada, et kuigi must või valge ekraan kombinatsioonis heliga liigitub multimeediamärgiks, ei pruugi see tähendada, et märk on kooskõlas absoluutsete keeldumispõhjuste all esitatud nõuetega.

1.3.10 Millist märki saab esitada hologramm-märgina, kui tugineda uut liiki kaubamärkide kujutamise ühisteatistes esitatud hologramm-märgi määratlusele?

Vastavalt küsimuses viidatud ühisteatistes esitatud hologramm-märgi määratlusele saab multimeediamärgiks liigitada märki, mis koosneb holograafilistest elementidest. Hologramm on kujutis, mille välimus muutub, kui vaadata seda eri nurkade alt. Näiteks võib hologramm olla:

- lame füüsiline struktuur, mis tekitab visuaalseid kujutisi valguse difraktsiooni abil;
- valgusväljade kuvamise teel kuvatav objekti digitaalne projektsioon või visualiseering.

1.3.11 Millised võivad olla hologramm-märgi holograafilised omadused?

Holograafilised omadused võivad olla:

- kujutise vahetamise ja morfirmise efekt;
- ruumiline mahuefekt, näiteks kujutis näib ilmutavat;
- ruumiline sügavusefekt, näiteks kujutisel näib olevat sügavus;
- pöörlevad ja/või liikuvad ruumilised elemendid digitaalsetes hologrammides;
- digitaalselt visualiseeritud efektid, näiteks LED-ekraanil.

1.3.12 Mida tuleb näidata, kui hologramm-märki kujutatakse järjestikuste graafiliste või fotokujutiste jadana?

Kujutised peavad näitama kõiki vaateid eri nurkade alt, mida on vaja, et piisavalt tuvastada terviklik holograafiline efekt, eelkõige ruumilise kujutise kõrgus, laius, sügavus- ja/või morfirmiseefektid.

1.3.13 Kas hologramm-märgina saab esitada holograafiliste omadustega märki, mis sisaldab ka taustaelemente nagu platvormid, raamid, käed jms.

Jah. Tähist saab esitada hologramm-märgina isegi siis, kui selle kujutis sisaldab taustaelemente nagu platvormid, raamid, käed jms, tingimusel, et seal sisalduvad ka holograafiliste omadustega kujund- ja/või sõnalised elemendid. Tuleb aga meeles pidada, et kui sellised taustaelemendid kuuluvad hologramm-märgi koosseisu, moodustavad need osa märgi õiguskaitse ulatusest.

1.3.14 Kas heli-, liikumis-, multimeedia- ja/või hologramm-märgi juurde võib lisada kirjelduse?

Uut liiki kaubamärkide kujutamise ühisteatistes märgitakse vastavalt liikmesriikide IO-ametite ja EUIPO kokkuleppele, et ainult ühe uue kaubamärgiliigi juurde, mida CP11 ühine praktika puudutab, nimelt liikumismärgile, võib lisada kirjelduse. See ei välista võimalust, et mõni amet võtab vastu ka teist liiki kaubamärkidele lisatud kirjeldusi. Kui kirjeldus lisatakse, peab see igal juhul vastama kaubamärgi reproduktsioonile, ei tohi olla sellega vastuolus ega laiendada märgi õiguskaitse ulatust.

1.3.15 Kas noodikirja või stoppkraadrite jada kujutise võib esitada kujutismärgina, võttes arvesse, et kujutisfail on aktsepteeritav viis heli-, liikumis- ja kujutismärkide kujutamiseks?

Jah. Kui taotluses ei ole teavet, mis näitaks, et taotleja on soovinud esitada muud liiki kaubamärgi taotlust, aktsepteeritakse märgi liiki näiteks kujutismärgina eeldusel, et märgi reproduktsioon on kooskõlas konkreetse liigi juriidiliste nõuetega. Sellisel juhul on kaubamärgi kaitse ulatus ja selle sisu vastavuses aktsepteeritud kaubamärgiliigiga.

1.3.16 Kas prioriteedinõuet saab aktsepteerida, kui taotlused on esitatud eri liiki kaubamärkide suhtes?

Jah. Kuigi taotlused on esitatud eri liiki märkide suhtes (näiteks muu märk vs. multimeediamärk), saab prioriteedinõuet aktsepteerida tingimusel, et mõlemate märkide sisu on sama.

1.3.17 Kas märkide vormingul on mõju prioriteedinõude hindamise juures?

Ei. Prioriteedinõude hindamise tulemus ei muutu taotluses esitatud märgi vormingu tõttu.

1.3.18 Millised elemendid peavad sisalduma graafiliselt kujutatud helimärgil, et saaks aktsepteerida prioriteedinõuet, kui teise taotluse märk on esitatud helifailina?

Vastavalt Euroopa Kohtu otsuses C-283/01 (27.11.2003, *Shield Mark*, EU:C:2003:641) esitatud nõuetele peab noodikiri olema kujutatud taktidesse jaotatud noodijoonestikul, millel on näidatud eelkõige noodivõti ja kõik meloodia taasesitamiseks vajalikud noodid, samuti valikulised elemendid, nimelt tempo, mis näitab meloodia kiirust, ning meloodia esitamisel kasutatav(ad) pill(id).

1.3.19 Miks viib valikuliste elementide, nagu tempo ja pillide puudumine noodikirjast prioriteedinõudest keeldumiseni, kui kaks helimärki on kujutatud eri vormingus?

Võttes arvesse, et prioriteedinõue, mis puudutab kahte audiofailina esitatud helimärki, lükatakse tagasi, kui need koosnevad samast meloodiast, mis on esitatud eri kiirusega või mängitud eri pilli(de)ga, peab tulemus olema sama, kui kaks helimärki on esitatud eri vormingutes, st üks on noodikirjas ja teine on helifail.

Seega, kuigi graafiliselt kujutatud helimärgi registreerimine on võimalik ilma meloodia tempo ehk kiiruse ja/või esitamiseks kasutatava(te) pilli(de) märkimiseta, toob nende märkimata jätmise kaasa prioriteedinõudest keeldumise sellise noodikirja ja sama meloodia helifaili puhul, kuna helifaili puhul on tempo ning pill(id) kindlaks määratud.

1.3.20 Kas erinevus pilli tüübis (näiteks piana ja tiibklaver, klassikaline kitarr ja elektrikitarr) või asjaolu, et meloodiat esitavad kaks eri muusikut, mõjutavad prioriteedinõude hindamist helimärkide puhul, mis on esitatud eri vormingutes?

Erinevus selles, et sama meloodia on esitatud piana ja tiibklaveril, või et seda esitavad eri muusikud eri stiilis, ei tohiks kahjustada märkide identsust prioriteedinõude kontrollimisel, kui kõik Euroopa Kohtu otsuses C-283/01 (27.11.2003, *Shield Mark*, EU:C:2003:641) esitatud nõuded koos valikuliste elementidega sisalduvad noodikirjas.

1.3.21 Kuidas saab ekspert kindlaks teha helimärgi õiguskaitse ulatuse, kui see on esitatud noodikirjas?

Kui helimärk on kujutatud graafiliselt noodikirjas, peab ekspert meloodia taasesitamata, et teada saada, mida taotleja tahab kaitsta. See on eriti oluline absoluutsete ja suhteliste keeldumispõhjuste ning samuti prioriteedinõude kontrollimisel, kui vähemalt üks helimärkidest on kujutatud graafiliselt.

1.3.22 Miks võib nõuda kirjelduse esitamist, kui prioriteedinõue puudutab kahte liikumismärki, millest esimene on esitatud videofailina ja teine stoppkaadrite jadana?

Juhul kui esimene märk on esitatud videofailina ja teine stoppkaadrite jadana, kusjuures teise märgi puhul ei saa täielikku liikumist selgelt tuvastada, võib nõuda taotlejalt märgi kirjeldust, et selgitada liikumist, selle kestust, kordusi jm. See nõue on vajalik üksnes tagamiseks, et mõlema taotluse sisu on identne. Kirjeldus ei saa kunagi laiendada märgi õiguskaitse ulatust.

1.4 Ühise praktika põhimõtted: absoluutsete keeldumispõhjuste kontroll

1.4.1 Kas tarbija tajub heli-, liikumis-, multimeedia- või hologramm-märki kaubandusliku päritolu tähisena?

Tarbijad on harjunud kaubandusliku päritolu tähisena tajuma traditsioonilisi kaubamägilikke nagu sõna- ja kujutismärgid. Taju ei pruugi olla sama heli-, liikumis-, multimeedia- või hologramm-märkide puhul, kuna need ei ole tingimata kasutuses koos kaupade/teenustega või nendega seotud. Seetõttu on ühises praktikas eri alapeatükid tarbija taju kohta uut liiki kaubamärkide puhul.

1.4.2 Miks on tarbija taju analüüsimiseks heli- ja liikumismärgid ühises praktikas rühmitatud?

Heli- ja liikumismärkide ühises praktikas rühmitamise eesmärk on hõlbustada arusaamist ning tagada täielik arusaam erinevustest, mis võivad tekkida tarbija taju analüüsimisel eri heli- ja liikumismärkide suhtes. Lisaks on oluline meeles pidada, et rühmade loetelu ei ole ammendav ja rühmitamist ei tohiks mõista eri liiki heli- ning liikumismärkide klassifitseerimisena.

1.4.3 Kas mitmesuguste helielementide, nagu laulusõnade, meloodia, intonatsiooni ja/või erilise laulmisviisi ebatavaline seade võib olla piisav, et anda tervikuna eristusvõime helimärgile, mis sisaldab eristusvõimetuid/kirjeldavaid/tavapäraseid sõnalisi elemente?

Jah. Hoolimata sellest, et märk sisaldab eristusvõimetuid/kirjeldavaid/tavapäraseid sõnalisi elemente, võib see olla tervikuna eristusvõimeline, kui mitmesuguste helielementide seade on ebatavaline ja tarbija tunneb selle kergesti ära kaubandusliku päritolu tähisena.

1.4.4 Millist dokumenti tuleks veel arvesse võtta eristusvõimetuid/kirjeldavaid/tavapäraseid sõna- ja/või kujundelemente sisaldavate liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märkide eristusvõime hindamisel?

Eristusvõimetuid/kirjeldavaid/tavapäraseid sõna- ja/või kujundelemente sisaldavate liikumis-, multimeedia- ja hologramm-märkide eristusvõime hindamisel tuleb arvesse võtta [ühise praktika CP3](#) põhimõtteid.

1.4.5 Kas eriline liikumine võib muuta tervikuna eristusvõimeliseks liikumismärgi, mis sisaldab eristusvõimetuid/kirjeldavaid/tavapäraseid sõna- või kujundelemente?

Jah, aga ainult siis, kui liikumine on ebatavaline ja silmatorkav või loob ebatavalise ning silmatorkava visuaalse mõju.

1.4.6 Kas on võimalik pidada eristusvõimeliseks multimeediamärki, mis koosneb eristusvõimetu(te)st/kirjeldava(te)st/tavapäras(t)est kujutis(t)est ja heli(de)st?

Jah. Kui multimeediamärk koosneb eristusvõimetu(te)st/kirjeldava(te)st/tavapäras(t)est kujutis(t)est ja heli(de)st, on võimalik, et selline kombinatsioon muudab multimeediamärgi tervikuna eristusvõimeliseks teatud kaupade/teenuste suhtes.

1.4.7 Kas holograafilisel efektil on mõju hologramm-märgi eristusvõimele?

Võttes arvesse, et hologramm kaubamärgina on suhteliselt uus asi, ei ole veel kindlalt teada, milline mõju on holograafilisel efektil märgi eristusvõimele. Seepärast jäetakse ühises praktikas avatuks võimalus, et eriline holograafiline efekt võib olla piisav märgile tervikuna eristusvõime andmiseks, kui lisada see eristusvõimetutele/kirjeldavatele/tavapärastele sõna- ja/või kujundelementidele.

1.4.8 Kas taotleja saab ainuõiguse uut liiki kaubamärgi eristusvõimetutele/kirjeldavatele/tavapärastele sõna- ja kujundelementidele, kui märk loetakse tervikuna eristusvõimeliseks tänu näiteks erilisele liikumisele või helielementide erilisele seadele?

Ei. Eristusvõime on tähisel tervikuna ja seetõttu piirdub õiguskaitse ulatus märgi üldise ülesehitusega ning ei laiene selle eristusvõimetutele/kirjeldavatele/tavapärastele sõna- ja kujundelementidele eraldi. Seetõttu ei saa taotleja ainuõigust märgi eristusvõimetutele/kirjeldavatele/tavapärastele sõna- ja kujundelementidele.

1.5 Ühise praktika põhimõtted: suhteliste keeldumispõhjuste kontroll

1.5.1 Kas märkide kujutamise vorming mõjutab märkide võrdluse tulemust nende visuaalse, kõlalise ja mõistelise sarnasuse seisukohast, võttes arvesse, et märgid võivad olla kujutatud eri vahenditega (näiteks helimärgid noodikirja kujul või MP3-failina)?

Ei. Märkide visuaalse, kõlalise ja mõistelise sarnasuse võrdluse tulemus ei sõltu märkide kujutamise vormingust.

1.5.2 Mis eesmärk on ühise praktika C-osa (suhteliste keeldumise ja kehtetuks tunnistamise põhjuste kontroll) näidete kohta esitatud eelmärkustel?

Eelmärkuste tabelis on esitatud eeldused, mis kehtivad ühise praktika C-osas esitatud näidete kohta. Need on lisatud, et tagada näidetes esitatud põhimõtete ühesugune mõistmine ja rakendamine.

1.5.3 Miks ei ole ühise praktika C-osas (suhteliste keeldumise ja kehtetuks tunnistamise põhjuste kontroll) antud hinnangut märkide identsusele?

Ühise praktika A-osa 3. jaotises „Prioriteedinõuete kontroll“ on juba käsitletud identsuse mõistet, selgitades, et „tähis loetakse kaubamärgiga identseks ainult siis, kui selles reprodutseeritakse ilma muudatuste või täiendusteta kõik kaubamärgi moodustavad elemendid või kui see sisaldab tervikuna vaadelduna nii ebaolulisi erinevusi, et need võivad jääda keskmisele tarbijale märkamatuks“.

Võttes arvesse eespool tsiteeritud seisukohta ja üldkohtu 20.02.2013 otsust T-378/11 (*Medinet*, EU:T:2013:83)¹ jõuti kokkuleppele viidata identsuse mõistele ühise praktika A-osas, et vältida kordusi, tagades, et identsusele on suhteliste keeldumispõhjuste kontekstis siiski viidatud.

1.5.4 Miks ei ole ühise praktika C-osas (suhteliste keeldumise ja kehtetuks tunnistamise põhjuste kontroll) käsitletud kahe eri vormingus esitatud heli-, liikumis- või hologramm-märgi võrdlemist?

Võttes arvesse, et ühise praktika A-osas (vorminõuete kontroll) on käsitletud prioriteedinõude analüüsi kahe eri vormingus esitatud heli-, liikumis- või hologramm-märgi puhul ja seda, et analüüsi tulemus on sama hoolimata märgi vormingust, otsustati mitte lisada C-ossa viidet selle kohta, kuidas võrrelda eri vormingus esitatud märkide visuaalset, kõlalist ning mõistelist sarnasust. Eesmärk oli vältida kordusi ja teha dokument kasutajasõbralikumaks ning lihtsamini loetavaks.

1.5.5 Kas helimärgis või multimeediamärgi helis sisalduva sõnaelemendi hääldus mõjutab selliste märkide omavahelist kõlalist võrdlust või võrdlust teist liiki märkidega?

Jah. Helimärgis või multimeediamärgi helis sisalduva sõnaelemendi hääldus on kindlaks määratud ja seetõttu tuleb võtta arvesse seda, kuidas see märgis kõlab. Ent sõnamärgi või muud

¹ Selles otsuses on sätestatud, et õigusakti eri sätetes kasutatud mõiste korral tuleb sidususe ja õiguskaitse tagamiseks ning veelgi enam siis, kui mõistet tuleb tõlgendada sõna-sõnalt, lähtuda eeldusest, et see tähendab üht ja sama, olenemata sellest, mis sättes see mõiste sisaldub.

liiki märgi puhul, milles on kirjutatud sõnaelemente, sõltub hääldus asjaomase sihtrühma hääldusreeglitest. Seda silmas pidades, kui heli- või multimeediamärgis sisaldavat sõnaelementi lauldakse, on kaubamärgid teatud määral kõlaliselt sarnased märkidega, mis sisaldavad sama elementi kirjutatud kujul. Kui sõnaelement öeldakse aga tavalise intonatsiooniga, järgides asjaomase sihtrühma hääldusreegleid, võib kaubamärke pidada kõlaliselt vähemalt väga sarnasteks.

1.6 Ühises praktikas esitatud näited

1.6.1 Kas ühises praktikas esitatud näited on võetud päris kaubamärgitaotlustest?

Ei. Päris riigisiseste või ELi kaubamärkide näidetena kasutamist ühise praktika dokumendis on välditud, kuna see võib nende kaubamärkide omanikele kaasa tuua kasu või kahju. Selle asemel on päris juhtumeid kasutatud inspiratsioonina ühemõtteliste näidete loomisel, mis näitlikustavad hästi dokumendi põhimõtteid, järeltusi ja soovitusi.

1.6.2 Miks on ühise praktika dokumendis näited graafiliselt kujutatud heli- ja liikumismärkidest, kui nende märkide traditsioonilised kujutamiskiivid ei kuulu CP11 projekti kohaldamisalasse?

Selliste näidete lisamise eesmärk on pakkuda kontrollijatele ja kasutajatele selgeid juhiseid selle kohta, milline on:

- märgi liigi valiku tagajärg kaubamärgitaotluse esitamisel, kui valida märgi kujutamiskiiv, mis kehtib mitme märgiliigi puhul. Näiteks noodikiri kujutisfailina on küll kehtiv kiiv helimärgi kujutamiskiiv, kuid seda võib aktsepteerida ka kujutismärgina. Seega kui taotleja valib liigiks kujutismärgi ja ei lisa teavet selle kohta, et soov oli esitada muud kiiv märk, ei hõlma registreeringuga antud kaitse märgi heli;
- prioriteedinõude tulemus kahe heli-, liikumis- või hologramm-märgi puhul, mis on esitatud eri kujutamiskiivide abil (näiteks graafiliselt ja audio- või videofailina).

1.6.3 Kas ühise praktika A-osas esitatud näiteid peab mõistma nii, et need on kaubamärgina registreeritavad, kuna nende kohta ei kehti ükski keeldumispõhjus?

Ei. Ühise praktika A-osas esitatud näited on lisatud, et näitlikustada uute kaubamärgiliikide vorminõudeid, kuid need ei pruugi täita absoluutsete keeldumispõhjuste nõudeid.

1.6.4 Kas ühise praktika B-osas esitatud näiteid, millele ei kohaldu konkreetne keeldumispõhjus, peab mõistma nii, et neile ei kohaldu ükski keeldumispõhjus?

Asjaolu, et näidetele ei kohaldu konkreetne keeldumispõhjus, mida need näitlikustavad, ei tähenda, et neile ei kohaldu ükski keeldumispõhjus. Näiteks asjaolu, et näidet on peetud täpseks ja selgeks, ei pruugi tähendada, et see on eristusvõimeline. Samuti asjaolu, et näidet ei ole peetud kirjeldavaks, ei tähenda, et seda peetakse loomupäraselt eristusvõimeliseks.

1.6.5 Ühise praktika dokumendis on kolm tabelit, kus on kirjeldatud hüpoteetilist hologramm-märki selle asemel, et lisada hologramm-märgi tegelik kujutis. Miks?

Hologramm-märkide põhimõtteid illustreerivate näidete suhtes oli algselt kavatsus luua näited kõigi ühise praktika osade jaoks. Nende loomine ja hilisem muutmine on aga keeruline, kuna hologrammi nägemiseks on vaja füüsilist pinda või struktuuri. See asjaolu sai takistuseks sama hulga näidete loomisel võrreldes teiste kaubamärgiliikidega.

Seega, selle asemel, et jätta B-osa alapeatükid 3.5.3 „Eristusvõimetus hologramm-märgid“ ja 4.5 „Hologramm-märgid“ ilma sobivate näideteta, jõuti kokkuleppele lisada sõnaline selgitus, kuidas hologramm peaks olema kujutatud. See sõnastus peaks ühise praktika lugejatele

vähemalt mingil määral näitlikustama asjaomase alapeatüki põhimõtteid ja aitama nii kasutajatel kui kontrollijatel põhimõtetest aru saada.

1.6.6 Miks on mõne näite juurde lisatud sarnasuse aste, nimelt sõnastuses „teatud määral“? Mida see tähendab?

Ühise praktika C-osas on järgitud üldist käsitlust nimetada põhjenduses ainult seda, kas märgid on visuaalselt, kõlaliselt või mõisteliselt sarnased või erinevad, kuid mõne näite puhul oli väga raske jõuda ühisele arusaamale ilma sarnasuse astmeta. Mõned liikmesriikide IO-ametid leidsid, et näited on vähesel määral sarnased, ja teised, et sarnasuse määr on kõrgem, sh keskmine või kõrge. Seega selle asemel, et väärtuslikud näited kustutada, lisati väljend „teatud määral sarnased“.

Nagu C-osa eelmärkustes on selgitatud, tähendab see sõnastus, et tähised on sarnased, kuid mitte tingimata suurel või keskmisel määral.

1.6.7 Miks on mõne näite puhul C-osas kasutatud väljendit „vähemalt väga sarnased“?

Väljend „vähemalt väga sarnased“ tähendab, et märgid võivad olla kõlaliselt identsed või vähemalt väga sarnased. See on liikmesriikide IO-ametite vaheline kompromiss, mis oli vajalik, kuna mõne ameti hinnangul ei saa kaks sellist märki olla identsed nende eri liikide tõttu.

2. METODOLOOGIA

2.1 Mil moel osalesid selles projektis IO-ametid ja kasutajaühingud?

Kasutajaühingutele ja liikmesriikide ning ELi-väliste IO-ametitele saadeti eri küsimustikke uut liiki kaubamärkide vorminõuete ning absoluutsete ja suhteliste keeldumisaluste kohta, et koguda ning analüüsida nende vastuseid.

Lisaks avaldati projekti mitmes faasis ühise praktika dokumendi mustand, et saada tagasisidet kõigilt huvitatud osalistelt ja tagada, et kõigi väljendatud mõtted oleksid töörühma liikmete poolt arvesse võetud, analüüsitud ning läbi arutatud asjakohasel koosolekul töörühmas, tööseminaril vm. Kui enne koosolekut ei avaldatud uut teksti, korraldati nõupidamisi, kus jagati dokumenti eri huvirühmade vahel ja koguti tagasisidet, mida koosolekul käsitleti ning mille üle arutleti.

2.2 Milline mõju on ühisel praktilal lõppenud, pooleliolevate ja tulevikus toimuvate menetluste suhtes, kui liikmesriigi IO-amet otsustab praktikat rakendada?

Kõik rakendavad ametid esitavad teabe rakendamise kuupäeva ja selle kohta, kas ühist praktikat rakendatakse kaubamärgimenetluste (ekspertiisi, vaidlustamise, tühistamise) suhtes, mis on rakendamise kuupäeval pooleli ja/või algatatud pärast seda kuupäeva. See teave sisaldub ühise praktika dokumendis.

2.3 Kas ELi-välised IO-ametid saavad ühist praktikat rakendada?

Jah. ELi-välised IO-ametid on oodatud ühist praktikat rakendama. Mida rohkem on rakendavaid ameteid, seda laiem on ühise praktika ulatus ja seeläbi on IO-süsteemid kasutajate ning ametite jaoks efektiivsemad ja läbipaistvamad.

2.4 Kas liikmesriigi IO-amet saab rakendada ühist praktikat igal ajal?

Jah. Kõigil IO-ametitel soovitatakse tungivalt rakendada ühist praktikat, olenemata nende osalusest ja panusest projektis. Täielik võrgustikuülene lähenemine sõltub projekte rakendavate ametite hulgast. Seega, mida rohkem on rakendavaid liikmesriikide ameteid, seda

lähemal oleme eesmärgi saavutamisele. Rohkem rakendavaid ameteid tähendab ühise praktika laiemat ulatust ja seeläbi suuremat õiguskindlust, läbipaistvust ning efektiivsust IO-tavades üle kogu ELi.

2.5 Kas liikmesriikide IO-ametid võivad keelduda ühise praktika kasutamisest?

IO-ametite jaoks on praktika rakendamine vabatahtlik. Rakendamisest kasvõi osaliselt keeldunud ametit ei loeta rakendavaks ametiks, v.a siis, kui amet ei saa ühist praktikat täielikult rakendada vältimatute õiguslike piirangute tõttu. Sellisel juhul saab ametit lugeda rakendavaks ametiks kokkuleppel, et amet rakendab ühist praktikat täielikult kohe, kui õiguslikud piirangud on kõrvaldatud.

2.6 Mis vahe on ühisteatisel ja ühise praktika dokumendil?

Ühisteatise abil annavad liikmesriikide IO-ametid teada ühise praktika rakendamisest ametis. Selles dokumendis sisaldub teave ühise praktika rakendamise menetluse ja kuupäevade kohta. Lisaks on seal kokkuvõte ühise praktika olulisematest põhimõtetest ja näited nende kohta. See avaldatakse üheaegselt liikmesriikide IO-ametite ja EUIPO veebilehtedel.

Ühise praktika dokument on EUIPO, kasutajaühingute ja liikmesriikide IO-ametite vahel saavutatud kokkulepe konkreetse projekti teema üldpõhimõtete suhtes.

2.7 Mis saab siis, kui on näiteks olemas ühise praktika põhimõtete vastane kohtuotsus?

Kui ühise praktika põhimõtete ja soovitude kohta tekib uus kohtupraktika, rakendub ECP4 alaprojekt „Ühise praktika alalhoidmine“, mis algatati 2020. aasta septembris ja mille raames analüüsitakse ning uuritakse kohtupraktikat ja otsustatakse, kas ühise praktika dokumenti on vaja muuta või mitte.